

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 151/2018-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. marca 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej, zo sudcu Miroslava Duriša a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť mesta Vysoké Tatry, Starý Smokovec 1, Vysoké Tatry, zastúpeného HMG LEGAL, s. r. o., Červeňova 14, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Ján Gajan, ktorou namieta porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 48 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 10 Sžr 154/2016 z 23. augusta 2017 a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti mesta Vysoké Tatry **z a s t a v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. novembra 2017 osobne doručená sťažnosť mesta Vysoké Tatry, Starý Smokovec 1, Vysoké Tatry (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného HMG LEGAL, s. r. o., Červeňova 14, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Ján Gajan, ktorou namieta porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 1

ods. 1 ústavy a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 10 Sžr 154/2016 z 23. augusta 2017 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu.

Zo sťažnosti a z príloh k nej priložených vyplýva, že Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom sp. zn. 5 Sp 21/2014 z 30. septembra 2015 (ďalej len „rozsudok z 30. septembra 2015“) potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Poprad, odboru katastrálneho (ďalej len „okresný úrad“) č. C 175/2005-21 zo 4. júla 2014, ktorým bolo rozhodnuté v súlade s § 5 a § 7 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov a § 3 ods. 2 písm. a) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o vlastníctve k pozemkom“) vo veci návrhu [REDAKOVANÉ] (ďalej len „pozemkové spoločenstvo“) tak, že okresný úrad členom pozemkového spoločenstva podľa § 12 zákona o vlastníctve k pozemkom potvrdil vlastníctvo k nehnuteľnostiam presne špecifikovaným vo výroku tohto rozhodnutia.

Sťažovateľ podal proti rozsudku krajského súdu z 30. septembra 2015 odvolanie, o ktorom najvyšší súd rozhodol napadnutým rozsudkom tak, že rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil ako vecne správne.

Sťažovateľ odôvodňuje porušenie v petite sťažnosti označených práv zaručených ústavou a dohovorom porušením práva na riadne odôvodnenie rozhodnutia a práva na prístup k súdu. Podľa sťažovateľa sa najvyšší súd dopustil svojvôle pri výklade a aplikácii právneho predpisu, pričom interpretácia a aplikácia príslušnej právnej normy neboli vykonané ústavne konformným spôsobom.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie o nej rozhodol nálezom, ktorým vysloví porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 a 2 ústavy a práva podľa

čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozsudkom najvyššieho súdu a postupom, ktorý predchádzal jeho vydaniu, napadnutý rozsudok zruší a vec vráti krajskému súdu na ďalšie konanie a prizná sťažovateľovi úhradu trov konania.

Sťažovateľ zároveň v súlade s § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) navrhol ústavnému súdu, aby rozhodol o dočasnom opatrení a odložil vykonateľnosť napadnutého rozsudku najvyššieho súdu.

II.

Podľa § 54 zákona o ústavnom súde ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Sťažovateľ podaním doručeným ústavnému súdu 28. novembra 2017 vzal svoju sťažnosť v celom rozsahu späť a požiadal o zastavenie konania. Ústavný súd po posúdení tejto žiadosti konštatoval, že v danom prípade neexistujú dôvody na to, aby späťvzatie sťažnosti nepripustil, a preto podľa § 54 zákona o ústavnom súde konanie o sťažnosti sťažovateľa zastavil.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. marca 2018